

SOLUTIONS

PRIEKULES VIDUSSKOLAS AVĪZE

ŠAJĀ NUMURĀ

REDAKTORA SLEJA
 NUMURA TĒMA
 PANDĒMIJAS GADS
 INTERVIJA AR MARTU ROGU
 LASĪŠANAS POPULARITĀTE
 MISTERS X
 INTERVIJA AR EMĪLU ŠEFLERU

REDAKTORA SLEJA

Sveiks, lasītāj!
 Šogad marts mūs ir patīkami pārsteidzis gan ar aukstu ziemu, gan ar saulainu pavasari. Es ceru, ka tā ir zīme, ka pavasaris mūs vairs neatstās un mūs atkal nepiemeklēs drūmie ziemas vakari. Pavasara brīvlaiks jau aizvadīts, tā viena nedēļa paskrēja vēja spārnim, taču šis laiks bija ļoti nepieciešams, lai izietu no ikdienas rutīnas, lai ievilkto elpu pedējam semestra pusei pirms lielā brīvlaika. Mums, divpadsmitajiem, šis bija pēdējais "īsaiss" brīvlaiks, taču kā par to justies, nav īsti ideju, jo saprotam tikai vienu, ka Priekules vidusskolā ir palikuši vien divi pilni mēneši. Tas, šķiet, ir nedaudz baidīgi. Pats skumjākais ir tas, ka mēs no mājām mācāmies jau vairāk kā gadu un redzējušies ne-

esam jau ļoti ilgi, tāpēc es gribētu novēlēt visiem izbaudīt kaut vai zoom nodarbību, kurā var apskatīt, sadzirdēt sev tuvos cilvēkus, jo pienāks laiks, kad patiesi pietrūks šis balsis un gribēsies atskatīties uz kopā piedzīvoto. Neļausim šim laikam negatīvi ietekmēt mūsu attiecības. Priecāsimies par mazām un lielām lietām, atpūsimies no viedierīcēm, ļausimies pavasara burvībai! Priecīgas Lieldienas no mums un stiprumu, izturību atlikušajam mācību gadam!

Elīna Putniņa

NUMURA TĒMA

Baltos sniegpuņķa mākoņus beidzot nomainījušas gaišas un saulainas dienas, (cerams) pēdējais sniegs ir nokūsis, un esam klāt - pavasari! Pavasara brīvdienas vienmēr ir bijušas zināmas atskaites punkts ikvienam, jo zinām, ka vēl tikai nedaudz līdz skolēnu gaidītākajām - vasaras brīvdienām. Nu jau gadu viss ir citādāk nekā bijām ieradusi, taču prieks par brīvdienām noteikti nav mainījies! Patiesi ceru, ka ikvienam šajās brīvdienās ir izdevies kaut nedaudz atpūsties no ekrāniem, iziet svaigā gaisā un baudīt skaisto laiku! Šajā laikā, kad praktiski viss ir mainījies, mēs atkal varam redzēt to, ka dabā nekas nav mainījies. Pirmie zaļumi jau steidz ziedēt un priecāties saules gaismā. Vēl pavisam nedaudz, un sadrūmušos pelēkumus nomainīs ziedi! Izskrien laukā, kaut uz mirkli, un noķer pavasari! Lai tev izdodas uzdziedēt ar jauniem mērķiem, sapņiem un cerību šajā pavasari! Labākais vēl ir tikai priekšā!

Marta Roga

PANDĒMIJAS GADS

Pirms gada, 2020. gada 11. martā, Pasaules Veselības organizācija pasludināja COVID-19 uzliesmojumu par pandēmiju. Tas bija šoreiz pirms gada, kad pasaule sāka mainīties tādā veidā, kādu mēs tikko varējām iedomāties. Skolas nodarbības tika atceltas. Tāpat arī sporta pasākumi, reliģiskie dievkalpojumi, kāzas, izlaidumi un ceļojumi. Cilvēki, kas varēja strādāt mājās, to darīja. To izjuta visa pasaule, bet, lai saprastu, kā gāja Priekules vidusskolas skolēniem un skolotājiem, es uzdevu dažus jautājumus.

Kādas ir sajūtas, mācoties un strādājot jau veselu gadu attālināti?

Daži teica, ka ir dīvainas sajūtas, jo šis gads ir ļoti ātri paskrējis. Attālinātā mācīšanās vēl joprojām ir nepierasta, taču ir jāsamiērinās ar to, ka tādu "vidusskolas dzīvi" kā reiz bija, mēs nemaz neizbaudīsim. Daudzi minēja, ka ir nedaudz grūti un smagi, neredzot tuviniekus, taču priecē tas, ka var plānot paši savu laiku, nav par nevienu jāuztraucas. Tomēr bija tādi, kam sajūtas nav tās labākās, jo sabiedriskam cilvēkam ir jāmaina sava ikdiena, kā arī pietrūkst skolēni, diskusijas, smieklī.

Kā ir mainījusies tava ierastā darba diena šīs pandēmijas laikā?

Lielai daļai ikdiena ir pilnīgi mainījusies. Iepriekš darba dienas paskrēja skolā, sapulcēs un citos darbos dažādās vietās un pat pilsētās. Šobrīd nedzīvoju Priekulē, un tā noteikti ir lielākā pārmaiņa. Visi darbi tiek darīti, pasākumi tiek apmeklēti, un lietas notiek no manām četrām sienām. Darba diena mainījusies par 100% - pie datora jāsēž stundām...bet ir arī pozitīvais - ziemā saplānoju darbus tā, ka katru dienu slēpoju, tagad staigāju, drīz sākšu braukt ar riteņiem. Iemācījos plānot laiku, daudz mācījos par IT un citas gudrības. Citi skolēni teica, ka viss būtu

pavisam citādāk, ja pandēmijas nebūtu - iepriekš tie ļoti aktīvi piedalījās skolas pulciņos un katra diena bija ļoti pilna, kas sagādāja prieku, turpretī tagad viss ir pilnīgi otrādi. Bet bija arī tādi, kam no pavasara īsti nekas nav mainījies, jo no rīta jau 8:00 ir jābūt pie datora un jāsāk savu dienu.

Kas tev pietrūkst, darbojoties attālināti?

Gandrīz visi aptaujātie sacīja, ka pietrūkstot cilvēku sejas, smaidi smieklī, jo caur datora ekrānu emocijas ir grūti uztvert, un, protams, kopā būšana ar visiem! Daudziem pietrūkst ārpusstundu aktivitātes: avīzes komanda, debates, EPVS, dejas. Vēl teica, ka pietrūkst radi, draugi, teātri, koncerti un ceļojumi.

Vai tev ir kādas īpašas domas, ko tu darīsi, kad beigsies pandēmija?

Skolēni atzina, ka noteikti gribētu tikt ar draugiem, doties ceļojumā kaut vai pa Latviju. Pandēmija ir ļāvusi saprast, ka dzīvot mājās arī ir forši. nav nepieciešams meklēt piedzīvojumus citur, jo mājās to arī ir milzum daudz. Daudzi teica, ka brauks piedzīvojumos ar draugiem un apciemos draugus un radus. Papildus vēl pieminēja, ka atsāks ceļot un apmeklēs sabiedriskus pasākumus "dzīvajā": teātra uzvedumus, koncertus, muzeju izstādes u.c.

Anda Brauna

INTERVIJA AR MARTU ROGU

Marta, lūgšu tev atbildēt uz dažiem nopietniem un nenopietniem jautājumiem. Lai gan, domājot par tevi, nonāku pie secinājuma, ka esi nopietna, reizēm noslēgta, cilvēks, kurš nekad neko lieku nepateiks. Vai man ir taisnība? Kaut kādā ziņā, jā, jo māku un bieži izvēlos tāda būt, bet man ļoti patīk arī šo īpašību pilnīgi pretējā

Tu nāc no daudz bērnu ģimenes, tev ir tik ļoti paveicies ar brāļiem, māsām. Kas ir tas lielākais ieguvums, esot vienai no jaunākajiem?

Pavisam noteikti tas, ka man ir bagāta un stipra "aizmugure". Vienmēr ir kāds, kam pajautāt padomu, lūgt palīdzību vai vienkārši būt kopā. **Marta, tu esi ļoti sabiedriska, aktīva, atbildīga. Pastāsti, lūdzu, par tevis organizētām nometnēm.**

Vienmēr apjūku pie šādiem jautājumiem, jo īsti nezinu, ko atbildēt. Kādam patīk tamborēt, citam spēlēt futbolu, bet man - organizēt nometnes. 2014. gadā mums ar Amandu radās ideja par nometni, kurai saņēmām atbalstu, iedrošinājumu un drošu vidi, kur mācīties un augt. Man bija un joprojām ir pārliecība, ka katram jaunietim ir jājūtas mīlētam, vajadzīgam. Nometne ir vieta un laiks, kur stiprinām un veidojam draudzības, dodamies dažādos

piedzīvojumos, spēlējām spēles, daudz smejamies, priecājamies un arī mācāmies vērtības dzīvei. **Marta, vai ir kas tāds, ko tu ļoti vēlēties izdarīt, mācoties vidusskolā, bet nesanāca?**

Man ir ļoti žēl, ka mums ir sanācis pusi no vidusskolas pavadīt mājās. Ļoti žēl, ka daudzi piedzīvojumi kopā ar klasi mums ir izpalikuši. Skolas dzīve klātienē, tomēr ir kaut kas pilnīgi citādāks nekā mācības šobrīd.

Kāda būtu tava izdevusies diena, ja nebūtu karantīna?
Noteikti kvalitatīvs laiks kopā ar ģimeni un draugiem, dodoties kādā kopīgā piedzīvojumā!
Kādas 3 lietas tu varētu iemācīt saviem vienaudžiem?

Es nezinu, vai es spētu iemācīt, bet noteikti gribētu redzēt savos vienaudžos drosmi izvēlēties, lēnprātību rīcībā un vienkāršu sirdi, kas nav ļauna un savtīga.

Ar kuru no saviem sasniegumiem tu lepojies visvairāk?
Šķiet, ka nav nekā konkrēta, bet es patiesi lepojos par katru reizi, kad pārkāpju pāri savām bailēm, salaužot raksturu, lai augtu par cilvēku ar skaistāku un tīrāku sirdi.

Man tik ļoti tevis pietrūks nākamgad - kopā ir daudz sasniegts, piedzīvots. Pietrūks tavš miers, vienkārši klātbūtne. Ja tu varētu atgriezties skolā, sākot ar 10. klasi, vai tu kaut ko darītu citādāk?

Varbūt vairāk pievērstu uzmanību un nopietnāk domātu par nākotni, bet bez tā, šis ir bijis ļoti labs laiks!

Marta, vienmēr jūtos nedaudz apmulsusi, kad gribu jautāt par nākotnes nodomiem. Šķiet, varbūt cilvēks negrib atklāt. Labi, formulēšu savu domu šādi - man šķiet, ka tu izvēlēties nākotnes profesiju, kas būs saistīta ar cilvēkiem, kolektīvu, organizēšanu. Vai tā ir?
Es ļoti ceru!

Martiņ, iedomājos tavu reakciju, atbildot uz nākamo jautājumu. Ja tev būtu iespēja kļūt slavenai, kādu jomu tu izvēlētos?

Nav ne jausmas! Man kaut kā liekas, ka slaveniem cilvēkiem ir ļoti grūta dzīve, bet ja jāizvēlas joma.. Es gribētu ar savu dzīves piemēru iedvesmot cilvēkus sapņot lielus sapņus un spert drosmīgus soļus, lai tos sasniegtu!
Tevi intervējot, sapratu, ka esmu ielikusi savu artavu, mācot tavas māšas, lielo brāli un ar jaunāko esmu pabijusi ārzemēs. Un zini, ka trū atceroties, man ir prieks par to. Tev ir fantastiska ģimene. Lai jums visiem izdodas pārdzīvot šo diezgan nomācošo laiku!

Lai piepildās nākotnes nodomi un izturību eksāmenos! Paldies par jauko interviju.

Paldies!

Intervēja Zaiga Strelēviča

LASĪŠANAS POPULARITĀTE

Lasīšana kā brīvā laika pavadīšanas veids ir zaudējusi savu nozīmīgumu mūsdienās. Protams, ir cilvēki, kuri lasa grāmatas ļoti bieži, bet tā ir maza daļiņa no visas sabiedrības. Grāmatas kādreiz bija retums, un tām bija ļoti liela vērtība, bet mūsdienu pasaulē grāmatas vērtību aizvieto tehnoloģijas, piemēram, telefoni, datori u.c. Neapšaubāmi, lasot grāmatas, mēs izglītojamies, mūsu vārdu krājums palielinās, un tas nerada nekādas veselības problēmas, kā lietojot tehnoloģijas. Un arī tagad ir tāda iespēja, ka grāmatas var lasīt digitāli. Priekules vidusskolas bibliotēka ir bagāta ar grāmatām, un šajā bibliotēkā strādā Zenta Sikсна, bibliotekāre, kura pauda savu viedokli un domas par tagadējo situāciju mūsdienās.

1. Cik grāmatu pavisam kopā ir Priekules vidusskolas bibliotēkā?

Skolas bibliotēkā 2021.gada sākumā uzskaitītas 16 620 grāmatas (no tām 7745 ir mācību grāmatas), 605 žurnāli, 47 audiovizuālie resursi. Grāmatu skaits pakāpeniski sarūk, ka trū gadu no krājuma tiek izņemtas nolietotās, saturiski novecojušas vai ilgstoši neizmantotās grāmatas.

2. Kas jums patīk savā darbībā? Kas jums sagādā vislielāko prieku, strādājot bibliotēkā?

Priecājos, ja izdodas apmierināt bibliotēkas lietotāju vajadzības – laikus sagādāt nepieciešamos mācību materiālus, nopirkt un piedāvāt skaitstas grāmatas lasīšanai un pētīšanai brīvajā laikā, ja varu palīdzēt ar padomu, kur meklēt vajadzīgo informāciju, ja varu skolotājiem

piedāvāt viņiem aktuālo profesionālo literatūru. Patīk tas, ka bibliotēkā darba diena ir ar savu ritmu – klusie brīži, kad varu strādāt ar krājumiem, pārskatīt aktualitātes bibliotēku nozarē un grāmatniecībā, un skaļākais starpbrīžu un pēcpusdienu laiks, kad bibliotēkā sarodas dažādi apmeklētāji ar dažādām vajadzībām – gan pēc grāmatām, gan pakavēt brīvo laiku.

3. Kāda žanra grāmatas jaunieši izvēlas visbiežāk lasīt?

Mainās laiki, mainās jaunieši un tas, ko uzskata par aktuālu. Bija brīdis, kad meitenes nepārtraukti lasīja romantiskās sērijas “Skolas romāns”, šis romāns bija par priekšiem un bēdām skolā, par pirmo iemīlēšanos, attiecību veidošanos. Tad sekoja aizraušanās ar fantāzijas žanra grāmatām (“Krēslas” sērija, Lauras Dreizes grāmatas u.tml.), šobrīd, manuprāt, biežāk izvēlas reālistiskas un vēsturiskas, arī grāmatas par jauniešu dzīves problēmām. Par zēnu gaumi nevaru spriest, viņi lasa maz. Nedaudz jaunākiem patīk “Grega dienasgrāmatu” sērija, Deivida Valjamsa piedzīvojumu un smieklu pilnās grāmatas, romāni un stāsti ar nelielu mistikas un šausmu pieskaņu.

4. Vai jūs piekrītat, ka jaunieši kādreiz grāmatas lasīja biežāk nekā tagad?

Piekrītu. Vismaz tradicionāla papīra formāta grāmatas noteikti šobrīd lasa mazāk. Atbilde vienkārša – ir taču tehnoloģijas. Daļa izvēlas nelasīt, daļa lasa elektroniskos izdevumus. Bet daļa tomēr saglabā interesi par tradicionālo lasīšanu. Un jauna, tikko atvērta grāmata taču smaržo burvīgi, vai ne? Un arī veco grāmatu puteklainais aromāts spēj vilināt.

5. Ierodoties Priekules vidusskolas bibliotēkā, kādas iespējas ir apmeklētājiem?

Skolas bibliotēkas apmeklētāji var brīvi izvēlēties interesējošo grāmatu paši vai jautāt palīdzību man, var nelielajā lasītavā pāršķirstīt žurnālus vai atrast nepieciešamo informāciju uzziņu un nozaru izdevumos.

Var izmantot datorus mācībām un arī atpūtai, var izmantot printeri un kopētāju. Ļoti gaidu bibliotēkas telpu remontu un ceru, ka pēc tā iegriezties un uzkavēties bibliotēkā būs vēl patīkamāk.

6. Ko jūs vēlētos novēlēt vai ieteikt jauniešiem?

Piepildīt savus sapņus, bet ceļā uz sapņu īstenošanu nesāpināt un nepievilt citus. Priecāties par sevi un pasauli sev apkārt. Nepadoties, ja gadās neveiksmes. Un galu galā – baudīt pavasari!

Liels paldies par interviju Zentai Siksna! Marsels Prusts teica: „Iespējams, bērniībā nebija tādu dienu, ko mēs būtu izdzīvojuši tik spilgti kā tās, ko pavadījām kopā ar mīļāko grāmatu.” Un cerams, ka grāmatas atgūs savu vērtību nākotnē.

Linda Jaškus

MISTERS X

Jauns mēnesis – jauns Mister X raksts! Nav jau pirmā reize, ka rakstu par skolas dzīvi, par to, kas notiek skolā papildus mācībām. Protams, mūsu skolā ir daudz pulciņu, no kuriem izvēlēties, ir grūti tajos iesaistīties attālināti. Ir jau pagājis vesels gads, kopš mācības notiek attālināti, manuprāt, gan skolēni, gan skolotāji

ir noguruši no ikdienas rutīnas, kurā viņi pavada lielāko laiku pie datora ekrāniem. Nolēmu uzdot skolēniem jautājumus par skolas dzīvi paralēli mācībām. Kāda skolniece saka: „Facebook mājaslapā bieži redzu attēlus, kur citas skolas ir izdomājušas interesantas aktivitātes, vai pasākumus, kur jāiziet svaigā gaisā. Man tas liekas ļoti interesanti, es nebūtu pret dienas pavadīšanai pie dabas.” Lielākā daļa saka, ka vairākas stundas pavada pie datora ekrāniem un, ka gribētos, lai būtu vismaz viena diena, kad nevajadzētu izmantot datoru. Kāda skolniece saka: „Nesaprotu kāpēc skola nevarētu rīkot arī pasākumus attālināti. Pirms karantīnas laikiem skolā arī nebija interesantu pasākumu, bet nedomāju, ka skolēni gribētu iesaistīties, ja tie notiktu pēc stundām.” Daļai nointervēto pietrūka deju pulciņš, taču daudziem nav mājās pietiekoši daudz vietas, lai varētu brīvi dejot. Ir izskanējusi ideja, ka ikgadējais festivāls varētu notikt attālināti, kas ir brīnišķīga ideja, domāju, ka vidusskolas skolēni noteikti gribētu iesaistīties. 2019. gada decembrī aptaujāju skolēnus par to, kā varētu padarīt skolas dzīvi interesantāku vai ieviest kaut kādus specifiskus pasākumus, kur skolēni izteica interesantas idejas, piemēram, viktorīnas, atjautības spēles, balles, šovus u. c. Diemžēl, neviena no tajā rakstā minētajām idejām pusotra gada laikā netika īstenota. Skolēni priecājas, ka, salīdzinot ar pagājušā gada martu, tagad visas mācības ir daudz labāk izplānotas un sakārtotas, vēl ir lietas pie kurām varētu piestrādāt, taču ir daudz vieglāk izplānot savu laiku. Kāda skolniece saka: „Man tagad ir daudz vieglāk mācīties nekā tas bija 2020. gada sākumā, tagad varu izpildīt dažus mājasdarbus dienas iepriekš, taču reizēm nepatīk, ka ir jāiesūta līdz 18:00, jo man patīk mājasdarbus pildīt vēlāk.” Paldies par daudzveidīgajām atbildēm! Cerams, ka skolēnu viedokļi un idejas iedvesmos

ieviest jaunus pasākumus un dažādas aktivitātes, lai skolas dzīve būtu interesantāka.

Jūsu cienījamais, atklātais Mr. X.

INTERVIJA AR EMĪLU ŠEFLERU

Emīls Šeflers - jauniešs, kurš savu izteikto mērķtiecīgumu parādījis jau skolas gados. Viņš ir ieguvis vairākas godalgotas vietas novusā ne tikai Latvijas, bet arī Eiropas un internacionālajā čempionātā, taču Emīlam daudzi citi sasniegumi ir vēl tikai priekšā.

1. Ko tu pašlaik studē?
Pašlaik studēju “Datorzinātnes” Ventspils Augstskolā.

2. Vai tev ir kāds mērķis, kuru vēlies sasniegt?

Man ir tiešām daudz mērķu, kurus gribētu sasniegt, bet tagad prioritāte ir studijas. Vēlos pabeigt studijas un strādāt pēc tam IT jomā.

3. Ar kuru no saviem sasniegumiem tu lepoies visvairāk?

Es nejūtos tā, ka īsti vēl būtu kaut ko sasniedzis dzīvē, bet tas noteikti ir tāpēc, ka vienmēr cenšos tēmēt uz kaut ko augstāku un nesamierināties ar to, kas ir tagad. Lielākais, ar ko es lepojos, ir, ka esmu spējis ar saviem sporta sasniegumiem iespaidot un motivēt jauniešus Priekulē, kuri man paši ir atzinuši, ka esmu bijis liels motivācijas avots un paraugs.

4. Ar kādām grūtībām tu saskaries, studējot augstskolā, karantīnas laikā?

Vislielākās grūtības rada tas, ka es diemžēl nespēju 1h30min nosēdēt un tikai koncentrēties lekcijai – man vajag lekcijas vidū piecelties kājās, izstaipīties vismaz 10min. Bieži laiks velkas, jo ne vienmēr lekcijas ir interesantas, un es atjēdzos, kad puslekcija izgājusi pa otru ausi ārā.

5. Vai pēc vidusskolas beigšanas grūti bija izvēlēties, ko tu vēlies studēt?

Nē, bet bija grūti saprast, vai tas būs tiešām tas, ar ko es vēlos nodarboties nākotnē un vēl joprojām

ir. Tieku ar šo galā, sev stāstot, ka mani mēdz mākt šaubas par jebko, kam es pieķeros. Vajag ticēt sev un ticēt tam, ka esi izvēlējies pareizo izvēli.

6. Emīl, tava audzinātāja, un, ceru, skola lepojas ar tavu izcilo rezultātu angļu valodas CE.-97%. Kā tev augstskolā sokas ar angļu valodu?

Augstskolas studiju programmā ir kurss "English for Information Technology", kuram 2. semestrī ir noslēdzošā daļa. Teikšu, ka nerada sarežģījumus un īpašas piepūles neprasa, bet ir jāiemācās arī vārdi un termini, kuri ir saistīti ar IT specialitāti un kurus iepriekš nezināju. Protams, IT ir joma, kurā viss ir angļu valodā, un bez tās ikdienā neiztiek.

7. Vai eksāmens bija grūts? Kam lai mēs, topošie absolventi, pievērsām uzmanību, gatavojoties šim pasākumam?

Eksāmens tiešām nebija grūts, es pat pamanījos netišām izpildīt daļas, kuras nevajadzēja pildīt (mums eksāmenā tādas bija, jo bija izmaiņas līdz ar attālinātās mācīšanas ieviešanu), jo biju mazliet ieskrējies un pārāk ātri pabeidzu to, kas mums bija jāpilda. Noteikti tiem, kas šogad tiks eksāmenu, iesaku pievērst uzmanību "listening" daļai – tur ir piņķerīgi. Pārlasiet iedotos faktus vairākas reizes, ja ir palicis laiks! Nedariet arī kā es, t.i., nesasteidziet ar uzdevumiem, bet lēni un prātīgi visu izpildiet!

8. Vai turpini spēlēt novusu?

Mana novusa dzīve ir apstājusies COVID-19 laikā. Es paspēju izspēlēt 1 kārtu Latvijas Individuālajā čempionātā, bet tas bija senajā oktobrī. Aktīvi notiek visādu veidu online turnīri ar visdažādākajiem izspēles formātiem, bet pats esmu piedalījies tikai divos, jo šāda spēle mani neinteresē. Man ir nepieciešams pretī, lai stāv pretinieks, citādāk tas nav novuss. Vienu gan es varu teikt – novuss ir ieguvējs no šī smagā perioda publicitātes ziņā, un ceru, ka, atgriežoties atpakaļ pie normāla formāta, turpmāk spēles arī tiks straumētas.

9. Kā tu domā, kā tevi raksturotu tava audzinātāja?

Spilgtākais, ko atceros no skolas laikiem, ir tas, ka mani skolotāja uzskatīja par tādu cilvēku, kurš ir "pašpietiekams", proti, ar mani nevarēja manipulēt un kontrolēt, un es pratu pats atrisināt savas problēmas. Domāju, tā mana audzinātāja vēl joprojām mani raksturotu. Un arī standarta "sportisks, mērķtiecīgs" vārdi izskanētu.

10. Vai ir kāds interesants fakts par tavu bērnību?

Šis jautājums man ir ļoti grūts, jo neuzskatu, ka man ir bijusi interesanta bērnība, taču laikam viens ir. Man bērnībā nemaz tik ļoti nepatika un neinteresēja sports, kā tagad, lai arī tad spēlēju futbolu. Ja būtu izvēle atgriezties bērnībā ar tagadējām zināšanām – es noteikti darītu visu, lai kļūtu par kāda sporta veida pārstāvi profesionālā līmenī.

11. Ja tu varētu piedalīties kādā realitātes šovā, kāds tas būtu?

"MasterChef" – man ļoti patik gatavot. Protams, es neprotu tādā līmenī, kā jāprot, lai piedalītos, tāpēc izkristu jau pirmajā raundā.

12. Ja tu laimētu apmaksātu braucienu uz kādu valsti, kuru tu izvēlētos? Kāpēc?

Noteikti Jaunzēlandi – tur tika filmēta "Gredzenu pavēlnieks" triloģija, manas mīļākās filmas. Protams, tas, ka tā ir skaista zeme ar izciliem skatiem un tradīcijām, arī ir viens no iemesliem.

13. Vai ir kāds nedarbs, ko tu slēpi no skolotājiem, bet tagad vari atklāt?

Laikam, ka nav, jo pelmeņa smaku varēja just gandrīz visā skolā.

14. Ja tev būtu iespēja atgriezties skolā, ko tu darītu citādāk?

Noteikti mainītu savu attieksmi gan pret mācību procesu, gan pret klasesbiedriem. Manuprāt, es skolā neparādīju sevi no savas labākās puses, un to gribētu izdarīt, ja būtu tāda iespēja dota. Protams, ka arī darītu daudz vairāk nedarbu.

15. Ko tu varētu novēlēt nākamām Priekules vidusskolas absolventiem?

Atrast to lietu, ko jūs varat darīt ar smaidu sejā, un katru dienu censties kļūt labāks nekā vakar.

Intervēja Elizabete Lendele

Skolotājs, konsultants:

Zaiga Strelēviča

Korespondenti:

Anda Brauna

Elizabete Lendele

Ērika Anīte

Linda Jaškus

Ieva Bērziņa

Elīna Putniņa

Marta Roga

Datorgrafika:

Raivo Dirnēns